

Літературно-музична композиція «День пам'яті та надії - 9 травня»
Керівник гуртка Родзін Ю.П.

(Звучить святковий марш)

1-й ведучий.

Встеляйте квітами дороги, вже проліски цвітуть, розмай.
В день незабутній Перемоги ми квіти кидаймо під ноги
Бійцям, що мир несли в наш край.

2-й ведучий.

Вітер вічний вогонь гойдає і печаль, і
плач, і сміх...

Всіх полеглих ніхто не знає,
Пам'тають усіх.

3-й ведучий.

Схилились над ними в зажурі берізки, і
пам'ять про них бережуть обеліски,
Та скиби бетонні, та сиві кургани, та
пам'ять людська не згаса віками.

4-й ведучий.

Схилимо й ми голови низько, щоб шану
солдатам віддять,

Гірлянду пам'яті, квіти пам'яті до обеліска,
Де вічним сном солдати сплять.

1-й ведучий.

Весна така – аж серце завмирає...
Земля квітує та звучать пісні.
І свято Перемоги йде по краю,
Найкраще наше свято навесні.

2-й ведучий.

Воно прийшло до нас у сорок п'ятім, через пожежі, смерть, через війну...
В тяжкій борні із ворогом проклятим, щоб зустрічати радісно весну
І житив мирі, в щасті і любові.

3-й ведучий.

Вже мирних літ немало відшуміло
Відтоді, як скінчилася війна.
Воєнні дні, печалі і тривоги
Минулися, а думка не вмира...
Вітаю всіх зі святом Перемоги –
Народна пам'ять вічна і жива.

(музичний номер)

4-й ведучий.

Понад півстоліття віддаляє нас від буремних воєнних років.
Для історії – це небагато, а для людини – це майже все життя.

1-й ведучий.

А роки ідуть, ідуть... Швидко збігають, мов весняні струмки, квітнуть дерева,
достигають жита, приходять у світ нові люди. Але не старіє, не зникає пам'ть тих літ. Вона
живе у спогадах бійця, в суворому монументі, у пам'ті нащадків.

2-й ведучий.

Пам'ть... пам'ть тих бурених літ. Її надійно оберігає народ, передаючи, як святиню, у спадщину поколінням.

(На фоні пісні «Священная война»).

Слова автора.

Це на світанку сталося колись:
Стривожений, із муками і жалем
Світ стрепенувся, кров'ю вмить заливсь,
Неначе розпанаханий кинджалом.
Війна назустріч молодому дню
Із гуркотом, із брязкотом котилась,
Лавиною металу і вогню
На нашу землю й долю навалилась.
І хоч сходи країну з краю в край
Усі роздоли, всі її простори, -
Навряд чи знайдеться десь двір,
Куди не внадилося б ненависне горе.

3-й ведучий.

Війна далека, але пам'ть близько: на кожному кроці, в кожному із сердець.
І голови схиляють низько-низько, бо ж у землі сини, матір, чи отець...

4-й ведучий.

Стоїть солдат у бронзі і граніті
У тихім сквері, в місті і в селі...
Над ними вічна слава у зеніті
І вічна пам'ть по усій землі.

1-й ведучий.

Спинився час, зорить солдат у вічність,
На постаменті, на посту стоїть.
А в пісні цій дитячій – туга і ліричність.
Вона у кожному серденьку звучить.

2-й ведучий.

Ох, скільки битв відгриміло довкола у навіжений, божевільний час!
Та чорна кривда – правди не зборола і не піддався світ пітьмі, не згас.

3-й ведучий.

Нехай добром нам стеляться дороги, нехай життя нам більше втіхи дасть
Та знаймо, що за радість Перемоги заплачено мільйонами нещасть.

Слова автора.

27 мільйонів загиблих у цій страшній війні.
27 мільйонів за 1418 днів і ночей.

4-й ведучий.

Давно я чув, що з просторів небесних
Нам світять зорями в нічній імлі
Безмертні душі праведників чесних,
Отих людей, що вмерли на землі.

1-й ведучий.

Так, коли вмирає воїн в дні суворі,
Душа у нього, кажуть, не згаса,
А новою зорею засіяє, там, на видноколі.
Та всі якби перетворились в зорі,

То їх би вмістили небеса.

Слова автора.

Солдатськи душі. Вони очима-зорями дивляться на нас із небес, журавлями пролітають над нами, сумно курличучи в небесній далині.

(Звучить уривок пісні «Журавлі»).

2-й ведучий.

Горить мій гнів на супостатів злих,-

Майстрів наруги, кривди та огиди.

І зараз я звертаюсь до живих:

Ви чуєте? Прошу вас, добрі люди, і

Хто в Бога вірує, хто духом ще не згас,

За тих, що впали на крутих дорогах,

Будь ласка, помоліться у церквах,

В костелах, мечетях, синагогах...

Страшний погром усіх нас перетряс.

Ми знаєм горе і честь, і власне,

Отож в душі у кожного із нас

Хай свічка пам'ті горить, не згасне.

Слова автора.

У нашій пам'ті наші воїни вічно живі. Вони не прийшли, не повернулись додому. Вони віддали своє життя заради миру і нашого спокою. Їхні імена навечно занесено до списку загиблих на Монументі Слави.

Тож запалімо свічки пам'ті нашим воїнам-визволителям. Нехай спокійно і тепло буде їхнім душам від цього маленького світла.

Жінка.

Я – мати, мати всіх дітей,

Що на фронтах воєнних полягли.

Сьогодні я звертаюсь до людей,

Щоб мир у світі пильно берегли.

В душі моїй горить пекельний біль

За всіх-усіх, яких не повернуть,

І крик душі лунає звідусіль.

Вони до нас ніколи вже не прийдуть...

А всюди квіти...квіти...і трава...

Цвіте весна чарівна, запашна,

Пісні повсюди, музика звучить...

Але ж була проклята та війна.

Тож встаньте всі і голови схиліть.

Згадайте тих, хто йшов через fronti.

І з вдячністю хвилину помовчіть,

Щоб пам'ть в нашій серці зберегти...

Я закликаю, будьте пильні всі,

Не допустіть війни, не допустіть!

Стрічайте сонце в ранішній росі,

Живіть щасливо і дітей ростіть!

3-й ведучий.

Ми пам'ятаємо, хто в лиху біду

В броні важкій віддавав останні сили,

Ми зараз квіти і терпку журбу

Приносим до засмучених обелісків.

4-й ведучий.

Багато на нашій землі обелісків...
Вкарбовано в них золоті імена...
Вклонися людино, їм низько-низько –
Це пам'ть, яку залишила війна.

1-й ведучий.

Спасибі всім, і мертвим і живим,
За те, що землю нашу зберегли.
І хоч було смертельно важко їм,
Та все вони зробили, що змогли.

2-й ведучий.

Війна далека... Але пам'ть з нами,
Хоч ветеранів мало вже між нас,
Тож дай нам Бог йти мирними шляхами,
У мирі й щасті жити в добрий час.
(Музичний номер)

3-й ведучий.

Життя торжествує в новім поколінні,
Та болі минулі – довіку нетлінні!
З граніту волає грізно і люто:
«Ніхто не забутий, ніщо не забуто!»

4-й ведучий.

Вічний вогонь палає,
Дзвонить у далі століть.
Вічний вогонь закликає:
«Всіх пам'ятайте і мертвих, й живих!»

Слова автора.

Згадаймо і пам'ятаймо ветеранів і тих, хто не дожив до сьогоднішнього свята, а
відійшов у вічність. Нехай земля їм буде пухом.

1-й ведучий.

Поглянте, друзі, це отут знайшов,
Коли збирав я квіти весняні.
Напевно, теж колись боєць ішов
І залишив на згадку по війні цю каску,
А в ній весна, завітла щиро, радісно в цей час,
Щоб більш ніколи ця страшна війна
Не повернулась, не прийшла до нас.

2-й ведучий.

Мій друже! А не думав ти про те,
Що в касці дівчина-красуня йшла?
А зараз квіткою її життя цвіте,
Бо зовсім юна дівчина була...

3-й ведучий.

А й справді, мені дідусь розказував, скільки молодих і красивих дівчат було на
фронтах. Вони і радистками були, і медсестрами...Скільки ж юних дівчат загинуло у тій
війні...

4-й ведучий.

А ще молодих дівчат і жінок примусово вивозили в Німеччину на роботу, де вони гинули в чужому краї від непосильної праці.

Слова автора.

Кохана...Жінка...Сестра...Мати...Солдатська вдова...

За вашу мужність і героїзм, самовідданість і невсипущу працю, за те, що тримали на жіночих плечах фронт і рід людський у роки тяжкого лихоліття, дозвольте низько і доземно вам вклонитися. Бо обличчя нашої Перемоги – жіноче.

(Музичний номер)

1-й ведучий.

Благословенна й радісна година
Безсмертна буде в пам'яті віків,
Як над палаючим Берліном
Стяг Перемоги в небі зашумів.

2-й ведучий.

Ти прийшла Перемого, сивиною завчасно,
В шрамах навкіс, на протезах,
У вічній горі материнських сліз,
При медалях і орденах бойових
Від рідного дому аж до Берліна.

3-й ведучий.

Яке це щастя – жити в мирі!
У цьому світі веселковім.
Дитячий сміх луна довкола,
Веселі й щирі всі навколо.

4-й ведучий.

Яке це щастя – в мирі жити!
Коли немає зла ніде
І хочеться весь світ любити,
Всю землю та усіх людей.

1-й ведучий.

Через війну вели усі дороги,
Через біду, печаль, пекельний страх,
Щоб квітло сонцем свято Перемоги
І радістю світилося в очах.

2-й ведучий.

Вітаємо зі святом всіх вас щиро!
Живіть здорові в щасті і теплі.
Бажаємо любові, світла, миру
На нашій рідній і святій землі!

3-й ведучий.

Хай пісня лине в синь небес крилато,
У мирне небо хай зліта салют.
День Перемоги – то найкраще свято!
І на землі хай в мирі всі живуть!

(Музичний номер)

